

EMANUEL

ŠKOLSKI LIST UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI • GODINA II • BROJ 3



**UVELI SMO U NASTAVU SAT INFORMATIKE
POSJETILI NAS UČITELJI IZ OSLA**

NATJEČEMO SE U DOBROTI

**ISTRAŽILI SMO HOBIJE
NAŠIH UČENIKA**

**ŽELIM BITI ...
NOGOMETAŠ**

UVODNIK

POŠTOVANI I DRAGI ČITATELJI!

U RUKAMA VAM JE NOVI BROJ ŠKOLSKOG LISTA **EMANUEL**. NAŠI MALI NOVINARI KOJI SU U MEĐUVREMENU POSTALI MALO STARIJI, SPRETNIJI I PAMETNIJI NASTOJALI SU BUDNIM OKOM PRATITI SVE ŠTO SE DOGAĐALO U ŠKOLI ILI VEZANO UZ ŠKOLU. KAKO RASTE MO MI TAKO RASTE I NAŠA ŠKOLA JER SMO I OVE ŠKOLSKE GODINE PRIMILI NOVE PRVAŠIĆE. ZA ČETIRI STRANICE PORASTAO JE I NAŠ LIST. POSEBNO NAM JE DRAGO ŠTO SU NAM U NASTAJANJU I OVOG BROJA POMOGLI I RODITELJI NAŠIH UČENIKA. HVALA SVIMA NA IZGRADNJI ZAJEDNIŠTVA I NA POMOĆI. POZIVAMO VAS, DRAGI ČITATELJI, DA NAM POMOGETE, PREDLOŽITE NEKE TEME I RUBRIKE, AKO JE POTREBNO I KRITIZIRATE I POHVALITE, SAVJETUJETE, ŠALJETE SVOJE PRILOGE.

UREDNIŠTVO

SADRŽAJ

RAZGOVOR S POVODOM,	3
PRVI DAN ŠKOLE,	4
NASTAVA INFORMATIKE,	5
OBLJETNICA BISKUPIJE,	6
POSJET UČITELJA IZ OSLA,	7
SUSRET S KNJIŽEVNICOM SANJOM POLAK,	8
SLAVILI SMO SV. TEREZIJU AVILSKU,	9
NA DRŽAVNOJ SMOTRI DANI KRUHA U PREGRADI,	9
SJEĆANJE NA VUKOVAR,	10
RADIONICA ZA RODITELJE,	11
OBILJEŽILI SMO DANE KRUHA,	12
SV. NIKOLA I UDRUGA MI,	13
BOŽIĆNA PRIREDBA,	14
NAŠE RIJEČI I SLIKE,	15
POSJETILI SMO...,	18
ISTRAŽILI SMO HOBIJE NAŠIH UČENIKA,	20
DUHOVNI KUTAK,	22
ŽELIM BITI...NOGOMETAŠ(ICA),	23
EKO ZOV ,	24
PROJKETI: NATJEČEMO SE U DOBROTI,	25
NAŠE IZVANNASTAVNE AKTIVNOSTI,	26
KAPLJICE DOBROTE,	28
SPORT,	29
ZABAVIMO SE,	30
MOJ LJUBIMAC,	31
STRIP,	32

EMANUEL – ŠKOLSKI LIST UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

IZDAVAČ: Katolička osnovna škola u Požegi • Ulica pape Ivana Pavla II., br. 6, 34000 Požega
Tel. 034/312-060; Faks 034/312-059 • E-mail: os-katolicka-pz@skole.hr • www.kospz.hr

ODGOVARA: Ivica Žuljević, ravnatelj • GLAVNA UREDNICA: Leonarda Zelenika, 3.b

UREDNIŠTVO: Rahela Grbić, 3.a; Helena Kesić, 3.a; Marta Klarić, 3.b; Dora Marija Marić, 3.b; Luka Marjanović, 3b; Lucija Morvaj, 3.b; Lea Parac, 3.a; Marta Rajić, 3.b; Leonarda Zelenika, 3.b • VODITELJICA NOVINARSKJE DRUŽINE: Ivana Čuljak
SURADNICI: Ljiljana Marić, novinarka; Draženka Rotim, pedagoginja; Jasna Krstanović, vjeroučiteljica; Zrinka Čevapović, učiteljica; Martina Čerti, učiteljica; Lucija Lucić, učiteljica; Monika Kir Petričević, učiteljica; Anita Rašić, učiteljica; Ivana Čuljak, učiteljica; Josipa Petriška, učiteljica; Barbara Šipura, učiteljica; Marina Dimovski, učiteljica • LEKTOR: Vjekoslav Marić, prof.

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak • TISAK: Grafika Markulin, Lukavec

DR. DIJANA VICAN, DONEDAVNA DRŽAVNA TAJNICA U MINISTARSTVU ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA

U ŠKOLI JE NAJLJEPŠE I U NJOJ SE ZADRŽITE ŠTO DULJE MOŽETE

RAZGOVARALE: DORA MARIJA MARIĆ I LEONARDA ZELENIKA

POSJET GĐE. VICAN NAŠOJ ŠKOLI ISKORISTILI SMO ZA KRATAK RAZGOVOR ZA NAŠ LIST.



* Kako Vam se sviđa naša škola?

– Škola mi je prekrasna, baš vam zavidim, žao mi je što ja nikada nisam imala takvu školu. Da sam učenica, bila bih presretna da idem u vašu školu.

*Koliko u Hrvatskoj ima privatnih osnovnih škola? Smatrate li da je s obzirom na neke druge zemlje, kod nas premalo privatnih škola, posebno katoličkih?

– Malo je privatnih škola. Iskreno se nadam da će se pojavljivati i privatne škole i da će se još otvoriti katoličkih osnovnih škola.

*Školske torbe su nam dosta teške. Hoće li postati lakše?

– Preporučila bih svakom učeniku kada osjeti da mu je torba teška, da sam izvadi nešto iz torbe ako to ne prave mame, tate ili učiteljice, kako više ne bi jadikovali.

*U našoj je školi ove školske godine počela nastava informatike. Rekli su nam da je to izvannastavna aktivnost. Htjeli bismo da nam to bude redovan predmet. Hoće li se ispuniti naša želja?

– To će biti redovan predmet kada dođete u peti razred. Imat ćete sasvim dovoljno vremena do završetka osnovne škole naučiti sve iz informatike. Smislite još više izvanškolskih aktivnosti.

*Očekuje li osnovne škole kakva važnija promjena? Hoćemo li u osnovnu školu ići osam ili više godina?

– Moja je želja da djeca u školu idu sve do punoljetnosti, nije važno da li je zvali osnovna ili srednja. Želim reći svojoj djeci da je najljepše u školi i da se u njoj zadrže barem do punoljetnosti.

*Što Vi najviše pamтите iz škole kada ste bili kao mi? Što Vam se najviše sviđalo, a što niste voljeli?

– Obožavala sam školu zbog prijatelja. Mislim da sam ih tada imala najviše i to svake godine sve više i po tome mi je škola nezamjenjiva. Najviše me je pogađalo kada je netko bio nepravedan. Jako sam voljela strane jezike, glazbenu i likovnu kulturu. Nisam voljela matematiku. Posebno sam voljela aktivnosti koje sam imala u slobodno vrijeme, a one su uglavnom sve bile vezane uz crkvu gdje su nas časne sestre učile sviranju i stranim jezicima.

Želim da se osim u učenju natječete i u prijateljstvu



Prof. dr. sc. Dijana Vican, donedavna državna tajnica u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa posjetila je 23. rujna našu školu. S njom je bio i savjetnik ministra Ivan Milanović Litre. Državnu tajnicu koja je pružila veliku pomoć pri osnivanju naše škole, dočekao je ravnatelj Ivica Žuljević, učiteljice i djelatnici škole te učenici. Djeca su kratkim programom pokazala što se sve radi u redovnoj nastavi, ali i brojnim izvannastavnim aktivnostima.

– Srce mi je naraslo. Jako sam dirnuta vašom pažnjom. Drago mi je što mi jesen ovako počinje. Vama i sebi želim da u ovakvom raspoloženju zadovoljstva potraje cijela školska godina. Želim da budete znatiželjni, strpljivi te da se osim u uspjehu natječete i u prijateljstvu – poručila je djeci dr. Vican.

Nakon kratkog programa zadržala se u razgovoru s djelatnicima škole te je tom prigodom školi darovala nekoliko knjiga. U pratnji ravnatelja Žuljevića, dr. Vican i njezin savjetnik posjetili su biskupa dr. Antuna Škvorčevića s kojim su razgovarali o djelovanju naše škole, o ispunjavanju obveza Ministarstva prema istoj školi te o nastojanjima Požeške biskupije u ostvarivanju cjelovitog obrazovno-odgojnog procesa čiji je sastavni dio i produženi boravak djece u školi.

ZAPOČELA JE TREĆA GODINA NAŠEG DJELOVANJA

Naša je škola započela, 5. rujna, svoju treću godinu djelovanja. U prvi razred primila je četrdeset i troje djece raspoređene u dva odjeljenja. Tom prigodom priređen je mali program na kojemu je uz roditelje, djecu te djelatnike na čelu s ravnateljem Ivicom Žuljevićem sudjelovao i biskup Antun Škvorčević. Školski zbor sastavljen od djece drugog i trećeg razreda otvorio je program pjesmom. Ravnatelj škole pozdravio je roditelje i prvašiće, a potom je biskup uputio svoju riječ. Podsjetio je roditelje na veliki dar i bogatstvo koje predstavljaju njihova djeca te želju da im u njihovu rastu pruže najbolje što mogu. Rekao je kako su samim upisom djece u Katoličku osnovnu školu posvjedočili da znaju što žele. Ali, dodao je, da «katoličko» nije



ideološki, nego vrijednosni predznak te da je Požeška biskupija osnovala tu školu kako bi pomogla roditeljima da svoju djecu uključe u sustav znanja i da se kao osobe izgrađuju u sustavu vrijednosti koje je donio Isus Krist. Istaknuo je da je produženi boravak sastavni dio Katoličke osnovne škole i da se njime želi djeci omogućiti da se razvijaju u svojim kreativnostima i izgrađuju u cjelovite osobe. Učenici drugog i trećeg razreda svojim recitacijama pozdravili su i ohrabрили djecu prvog razreda. Biskup Škvorčević je na kraju zazvao Božji blagoslov da početak odgojno-obrazovnog nastojanja djece prvog razreda bude uspješan. (M. Rajić)



ZAZIV DUHA SVETOGA NA POČETKU ŠKOLSKE GODINE

U požeškoj katedrali, 12. rujna, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje na kojem su učenici i djelatnici požeških osnovnih škola molili zaziv Duha Svetoga na početku nove školske godine. Među požeškim učenicima bili su i učenici naše škole zajedno s ravnateljem Ivicom Žuljevićem, djelatnicima škole i roditeljima. Biskup je u pozdravu podsjetio učenike kako je za novu školsku godinu potrebno imati svjetlo u srcu, koje može darovati samo Bog. Pozvao ih je da ponove vapaj iz otpjevane ulazne pjesme: «Dođi srca svjetlosti».

Biskup je poseban pozdrav uputio ravnateljima škola, a potom učenicima naše škole. U homiliji je biskup protumačio djeci važnost upoznavanja zakonitosti koje oko nas vladaju u prirodi, ali još više Božjih zakonitosti. Potaknuo je tijekom propovijedi sve prisutne da otvore svoja srca sna-



zi Duha Svetoga. Pozvao je djecu da molitvom izgrađuju najbolje međusobne odnose te da postanu ljudi sve većeg srca. Pjevanje na misi predvodio je zbor učenika naše škole pod ravnanjem Ljube Šolić, a čitanja i molitve predvodili su učitelji i roditelji. (D. M. M.)

UVELI SMO U NASTAVU SAT INFORMATIKE

PIŠE: HELENA KESIĆ

U našoj je školi s radom počela informatička učionica koja je opremljena s 23 računala. Svi učenici od prvog do trećeg razreda imaju tjedno jedan sat informatike.

– Smatramo da naša djeca već od prvog razreda imaju neka saznanja o radu na računalu, ali kako je to uglavnom povezano s nekim igricama i rasonodom, odlučili smo da im uz pomoć stručnih osoba ponudimo mogućnost da uče ono što će im pomoći da se računalom služe kako bi dobili nova znanja, ne samo iz informatike, nego i iz drugih školskih predmeta. Kako učenici u nižim razredima osnovne škole ne mogu imati informatiku kao izborni predmet, kao što je to slučaj s učenicima viših razreda, mi smo taj predmet uveli kao izvannastavnu aktivnost – istaknuo je ravnatelj škole Ivica Žuljević. On je posebno zahvalio sponzorima koji su omogućili nabavku računala, gradu Požegi i gradonačelniku Zdravku Ronku koji je školi za njezin dan darovao deset računala, zatim Elektrotehničkom fakultetu u Osijeku i dekanu dr. Radoslavu Galiću, tvrtki Zvečevo i njezinom predsjedniku Uprave Zdravku Alviru te zagrebačkoj tvrtki RRIF Plus i članu Uprave te tvrtke Branimiru Markoti, koji su omogućili nabavku preostalih računala.

Prvi su za računala, 20. rujna, sjeli naši prvšačići koje informatičkim osnovama podučava Nikola Veić, predavač u požeškom centru za obrazovanje odraslih Elektrotehničkog fakulteta iz Osijeka. Zahvaljujući dopuštenju dekana fakulteta, on će nastavu održavati besplatno. – Informatika već

spada u osnove kulture i bez nje ne može se raditi i napredovati. Zato je važno da se informatička pismenost počne usvajati od prvih školskih dana djeteta – kaže predavač Veić.

Idućega dana, 21. rujna, s nastavom informatike počeli su i učenici trećih razreda, a dan poslije i učenici drugih razreda. Njima nastavu informatike predaje dipl. ing. informatike Dalibor Starčević koji inače radi u jednoj osnovnoj školi gdje isti predmet predaje učenicima viših razreda. – Poznavanje rada s računalom djeci sve više treba i u školi i u životu te je zbog toga potrebno početi s učenjem informatike već u nižim razredima. Djeci već u prvom razredu nije nikakav problem ovladati osnovama rada na računalu – rekao je Starčević.



NA SLAVLJU 14. OBLJETNICE BISKUPIJE

Prigodom četrnaeste godišnjice uspostave Požeške biskupije, 27. rujna, požeški biskup Antun Škvorčević prevodio je u požeškoj katedrali svečano euharistijsko slavlje. Na njemu su sudjelovali i učenici te djelatnici naše škole predvođeni ravnateljem Ivicom Žuljevićem.

Biskup je u pozdravnoj riječi podsjetio na značenje uspostave Požeške biskupije. Pozvao je vjernike da zahvale Bogu za dar Biskupije kao i za proglašenje s. Jule Ivanišević koja s područja naše biskupije, blaženom. U homiliji je biskup rekao da se upravo u Isusu Kristu po služenju Katoličke Crkve tijekom 13 hrvatskih stoljeća, događala snažna duhovna izgradnja i rast u brojnim jednostavnim, ali Bogu vjernim ljudima i obiteljima. Podsjetio je kako je Crkva zajednica koja se izgrađuje i raste djelovanjem Isusova Duha. Ona se ostvaruje prvenstveno kad se vjernici okupljaju na euharistijskom slavlju. Crkvena zgrada služi ostvarenju i očitovanju Crkve kao žive zajednice. Pozvao je nazočne da ne poistovjećuju Crkvu s ljudskom slabošću i grješnošću, kako to znaju namjerno ili slučajno činiti oni koji joj ne pristupaju vjerničkim očima.



Nakon popričesne biskup je predvodio i molitvu za Požešku biskupiju. Potom je prepošt Stolnog kaptola msgr. Josip Devčić u ime svećenika i vjernika čestitao biskupu 14. obljetnicu njegova biskupskog ređenja i uspostave Biskupije. Čestitku je biskupu u ime naše škole uputila učiteljica Barbara Šipura i učenica trećeg razreda Petra Kordić. (M. Rajić i D. M. Marić)

Povodom Dana policije, odnosno blagdana sv. Mihaela, zaštitnika policije, 27. rujna, katedralni župnik Ivica Žuljević predvodio je misno slavlje u starodrevnoj požeškoj crkvi sv. Lovre. Na njemu su pjevali učenici trećih razreda naše škole pod vodstvom mo Alena Kopunovića Legetina. Vlč. Žuljević je u uvodu slavlja kazao da se ovim misnim slavljem pridružujemo brojnim moliteljima koji su se stoljećima okupljali na istom mjestu uzdajući se u Boga i Njegovu providnost, moleći blagoslov za sebe i za svoje obitelji, ali i zahvaljujući za sva dobročinstva. –I mi se danas uključujemo u tu povijest, želimo biti sjedinjeni s brojnim, napose s onima koji su nas toliko zadužili u bližoj povijesti jer su iz ljubavi prema domovini i prema čovjeku i Bogu branili ono što je najsvetije u našem životu. Zato danas želimo moliti za sve naše poginule branitelje, policajce, nestale, za one koji su nakon rata umrli. Molimo danas posebno sv. Mihaela, zaštitnika policije da ih brani da ostanu poput njega vjerni Bogu braneći ideale slobode, domovine, obitelji i svega onoga što je sveto našem hrvatskom narodu – poručio je župnik Žuljević. Preporučio je sve djelatnike policije zaštititi sv. Mihaela. Prigodnu homiliju o sv. Mihaelu, o borbi zla i dobra, djelovanju sotone i načinu kako mu se suprotstaviti održao je vojni kapelan Željko Volarić. (R. Grbić i H. Kesić)

PJEVALI SMO NA MISNOM SLAVLJU ZA POLICIJU



POSJETILI NAS UČITELJI KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE IZ OSLA

Predvođeni norveškim biskupom Berislavom Grgićem, pedesetak profesora i učitelja Katoličke osnovne škole iz Osla, koja je osnovana još u 19. stoljeću, posjetilo je 30. rujna našu školu. Prije posjete našoj školi primio ih je u Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu naš biskup dr. Antun Škvorčević. On je norveškim gostima predstavio Požešku biskupiju osnovanu prije 14 godina te najstariju požešku crkvu sv. Lovre. Norveške učitelje u blagovaonici naše škole pozdravio je ravnatelj Ivica Žuljević, djelatnici te posebno naši učenici drugih i trećih koji uče engleski jezik u školi za strane jezike Praktikum. Oni su zajedno sa svojom učiteljicom Mojcom Janković priredili kratak program na engleskom jeziku, a u ime svih njih na istom jeziku goste je pozdravio Frano Romić, učenik trećeg razreda, koji je ujedno Kjersti Rehn Johansen, zamjenici rektora norveške škole, uručio prigodan dar kojeg su napravili učenici uz pomoć učiteljica.

U Norveškoj koja je većinom protestantska zemlja, postoje četiri osnovne katoličke škole koje ne pohađaju samo katolička, nego i djeca ostalih vjeroispovijesti, ali za sve je obavezno pohađanje katoličkog vjeronauka te jedanput mjesečno sudjelovanje na svetoj misi. Kod nas djeca kreću u osnovnu školu sa šest godina i ona traje deset godina dok gimnazija traje tri godine. Od prvog razreda djeca uče engleski jezik, a u sedmom razredu počinju učiti još jedan jezik, njemački, talijanski ili španjolski – kazala je Kjersti Rehn Johansen, zamjenica rektorice škole u kojoj katoličke djece nema više od 40 posto.

Država plaća djelovanje katoličkih škola u iznosu od 80 posto dok ostali dio plaćaju roditelji kroz školarinu, a isto tako roditelji plaćaju i produženi boravak za djecu u nižim razredima. Iako je škola katolička, u njoj je više od 50 posto zaposlenih učitelja koji nisu katolici, ali vjeronauk uglavnom predaju katolici. Biskup Grgić najavio je da će ove godine u Norveškoj biti otvorena i prva katolička gimnazija. (D. M. Marić i L. Zelenika)



SUSRET S KNJIŽEVNICOM SANJOM POLAK

PIŠE: LUCIJA MORVAJ



Jedna od najpopularnijih dječjih književnica Sanja Polak gostovala je 4. listopada u Gradskoj knjižnici i čitaonici Požege. Na susretu su bili članovi Dječjeg gradskog vijeća i požeški osnovnoškolci među kojima i članovi naše novinarske grupe Leonarda Zelenika, Marta Klarić, Lucija Morvaj i Dora Marija Marić te njihova učiteljica Josipa Petriška i voditeljica novinarske družine Ljiljana Marić. Autorica šest popularnih dječjih naslova od kojih je većina i obvezna lektira, među kojima je najprodavaniji i najčitaniji *Dnevnik Pauline P.*, poručila je djeci da je čitanje ne samo jako važno za njihov umni razvoj, nego i za lakše snalaženje u životu. Rekla je da je ona jako bogata i to ne zato što ima novaca, već zato što ima jako puno knjiga i što jako puno čita. Radi kao učiteljica u jednoj zagrebačkoj osnovnoj školi zbog čega jako dobro poznaje djecu. Djeca su saznala da ona vjeruje u anđele te je zato i napisala knjigu »Dnevnik dobrih anđela«. Najdraža joj je životinja vjeverica, a najviše voli jesti čevape u somunu. Osim književnim radom djeluje i kao urednica dječjeg časopisa *Prvi izbor* koji čitamo i u našoj školi. U dijalogu s djecom najavila je da će u suradnji s njezinom izdavačkom kućom *Mozaik* izaći tri nove knjige od kojih će jedna biti i četvrti nastavak popularnog *Dnevnika Pauline P.* Vrlo zanimljiv i uzbudljiv susret brzo je prošao, a dječja književnica na kraju se svima potpisala na svoju knjigu što će ostati kao vrlo lijepa i draga uspomena.



DRUŽENJE POVODOM SVJETSKOG DANA UČITELJA

Svjetski dan učitelja, 5. listopada, obilježili su ove školske godine i učitelji naše škole na prigodan način. Toga dana nije bilo nastave, a učitelji su bili na ugodnom druženju u izletištu Stari fenjer u Turniću. Prvi dio dana protekao je u razgovoru i razmjeni iskustava učiteljica s ravnateljem Ivićem Žuljevićem i pedagogicom Draženkom Rotim. Uslijedio je zajednički ručak nakon kojeg su svi djelatnici zaigrali različite sportove. Najzanimljivije je bilo natjecanje u odbojkaškim vještinama gdje su se kao najspretniji ili možda najsretniji pokazali ravnatelj i pedagogica.

Uz smijeh i šalu uslijedilo je čestitanje i dijeljenje priznanja. Dan smo proveli vrlo lijepo, opušteno i ugodno. (J. K.)

PLESOM SMO SUDJELOVALI NA DJEČJEM TJEDNU

Pod motom "Ljubav djeci prije svega" u Požezi je 3. listopada počelo obilježavanje Dječjeg tjedna na kojem su se okupili požeški vrtičarci i osnovnoškolci. Među njima su bili i učenici naše škole sa svojim učiteljicama. Djeci se ovom prigodom obratio i njihov gradonačelnik Karlo Maček koji je pozvao odrasle da barem ovaj tjedan više misle na djecu. Djeca su plesom, pjesmom, scenskim prikazima i izložbom radova pokazala da su prije svega radosna i razigrana kakva moraju i trebaju biti te su poručila da ih se u tome ne sputava, nego da im se dopusti da to budu što dulje. Plesna skupina naše škole pod vodstvom prof. Ilijane Lončar sudjelovala je u programu otvorenja. (R. Grbić)



PRIKAZALI SMO ŽIVOT SV. TEREZIJE AVILSKKE

Tradicionalno hodočašće dječjih crkvenih zborova Požeške biskupije u katedralu sv. Terezije Avilske održano je 8. listopada. Među njima bio je zbor „Požeški slavuji“ iz župe sv. Terezije Avilske u Požegi, u kojem pjevaju i učenici naše škole te „Zrakice Milosrdnog Isusa“ iz župe sv. Leopolda Mandića u Požegi, „Svete Cecilije“ iz Davora, „Svete Barbare“ iz Jakšića, zbor župe Krista Kralja iz Rešetara, „Zvončići“ iz župe sv. Roka u Virovitici, zbor župe bl. Alojzija Stepinca u Virovitici, „Djeca Bezgrješne“ župe Bezgrješnog Začeca BDM iz Nove Gradiške, „Sveti Petar Apostol“ iz Starog Gradca, „Marijina djeca“ iz Pleternice, zbor župe sv. Franje Asiškog u Lipiku, zbor župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj, „Ptičice“ iz župe sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici. Više od četiri stotine djece najprije je pokazalo svoje umijeće pjevanja u Dvorani sv. Terezije Avilske.



PIŠE: L. MORVAJ



Tu je svaki zbor otpjevao po dvije pjesme dok su učenici naše škole, uz pomoć učiteljice Ivane Čuljak, priredili mali scenski prikaz života sv. Terezije. Središnji dio hodočasničkog programa bio je u Katedrali gdje su djeca sudjelovala na listopadskoj pobožnosti, a potom na euharistijskom slavlju koje je predvodio požeški biskup dr. Antun Škvorčević.

NA DRŽAVNOJ SMOTRI POVODOM DANA KRUHA U PREGRADI

PIŠE: LEONARDA ZELENIKA



Naša je škola sudjelovala na državnoj smotri povodom Dana kruha – Dana zahvalnosti u Pregradi, u Hrvatskom Zagorju, u blizini Krapinskih Toplica, 9. listopada, kao predstavnik osnovnih škola Požeško – slavonske županije. Predstavljali su nas učenici trećih razreda: Petra Kordić, Leonarda Zelenika i Luka Mršić te učiteljice iz produženog boravka Marina Dimovski i Barbara Šipura. Smotra je održana u sportskoj dvorani srednje škole u Pregradi. Na našem štandu bili su različiti pekarski i drugi proizvodi karakteristični za naš zavičaj, ručni radovi i stari predmeti koji su nekad služili za pripremu i posluživanje jela. Svi su sudionici prije svečane svete mise, formirali procesiju u kojoj su bili i naši učenici i učiteljice obučene u narodne nošnje koje su se nekad nosile u svečanim prilikama. Tako formirana procesija stigla je u crkvu gdje je bila služena misa zahvale za sve plodove zemlje. Nakon završetka mise svi su svratili u dvoranu gdje je održana smotra i prigodan program.



SJEĆANJE NA VUKOVAR

Učenici naše škole zajedno s djelatnicima na prigodan su način, 18. studenog, obilježili Dan sjećanja na Vukovar. U školskim hodnicima postavljeni su panoji o tragediji koja se dogodila prije 20 godina u gradu heroju. Zajedno s učenicima Katoličke klasične gimnazije koji su ispisali poruku „Mi te nikada zaboraviti nećemo“, sudjelovali su na prigodnom programu ispred škole. Prvo je učenik Katoličke klasične gimnazije Stjepan Furundžija pročitao prigodan tekst o herojskoj obrani grada Vukovara i stradanjima branitelja i stanovnika toga grada, a zatim je Ivica Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole, predvodio molitvu za sve žrtve vukovarske tragedije. Nakon toga su po dva učenika iz svakog razreda zajedno s vjeroučiteljicom Jasnom Krstanović i učiteljicama iz produženog boravka otišli do Vukovarske ulice gdje su se pomolili za vukovarske žrtve te zapalili lampione. (R. G.)

NA SLAVLJU SV. TEREZIJE AVILSKJE, ZAŠTITNICE POŽEŠKE KATEDRALE



PIŠE: HELENA KESIĆ

lju prethodila je svečana procesija koja se kretala od crkve sv. Lovre, a u kojoj je bio nošen moćnik svete Terezije. U procesiji su sudjelovali i učenici, njihovi roditelji te djelatnici naše škole. Na početku slavlja biskup Škvorčević pozdravio je sve nazočne.

U homiliji nadbiskup Srakić progovorio je o svetoj Tereziji, posebno o njezinoj mudrosti. Nastavio je o tome kako se danas mnogo govori o znanosti i znanstvenicima, učenicima i tehničarima dok se mudrace smatra staromodnima. - To je suvremeni način razmišljanja koji je stvorio ozračje u kojem znanost i tehnika obećavaju raj. A nama je, naprotiv, potrebna mudrost, ali ne mudrost kao poznavanje mnogih pojmova ili poznavanje povijesti i znanje jezika. Mudrost se prije svega odnosi na životno iskustvo. To je spoznaja srca. To je iskustvo srca – poručio je nadbiskup Srakić.

Na kraju slavlja izmoljena je molitva svetoj Tereziji, a potom je biskup Škvorčević izrekao zahvalu nadbiskupu Srakiću i ostalim biskupima koji su sudjelovali na njemu. U znak zahvalnosti četvero učenika naše škole, Marta Štimac, Matej Pevec, Dora Marija Marić i Marin Milevoj darivalo je nadbiskupa i biskupe prigodnim darovima koje su izradili marljivi volonteri Župe sv. Terezije Avilske. Naši učenici i djelatnici sudjelovali su i na trodnevnoj duhovnoj pripremi koja je prethodila terezijском slavlju.

U prigodi blagdana svete Terezije Avilske, zaštitnice požeške katedrale, istoimene požeške župe te grada Požege, 15. listopada, služeno je u požeškoj prvostolnici svečano euharistijsko slavlje koje je predvodio đakovačko-osječki metropolit i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije Marin Srakić. S njim u koncelebraciji bio je domaći biskup Antun Škvorčević, srijemski Đuro Gašparović i bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak. Euharistijskom slav-

I NAŠI RODITELJI UČE ISTO ŠTO I MI

PIŠE: LEONARDA ZELENKA

Ove školske godine počela je s radom radionica za roditelje koju vodi učiteljica 3.b razreda Josipa Petriška. Radionica se odvija jednom tjedno u prostorijama naše škole. Učiteljica na radionici roditeljima objašnjava što smo učili ili što ćemo učiti, tako da roditeljima bude lakše s nama učiti, ponavljati i pregledavati nam zadaće. Razgovara s njima te im najavljuje diktate i ispite. Učenicima je u početku malo bilo smiješno što i njihovi roditelji dolaze učiti ono što oni uče, ali sada su uvidjeli da im je lakše jer roditeljima ne moraju objašnjavati što se uči i kako se rješavaju neki matematički zadaci.



UČITELJICA JOSIPA PETRIŠKA:

ZAŠTO SAM POKRENULA RADIONICU?

Današnje vrijeme zahtijeva sve više i više znanja i vještina. Prva stjecanja znanja postižemo u prvim razredima osnovne škole. Suvremena pedagogija prilagodila se ovim zahtjevima pa je današnji način prenošenja znanja djeci i nekad njihovim roditeljima u puno detalja potpuno drugačiji. Tako za vrijeme nastave u školi djeci objašnjavam gradivo na drugačiji način nego što su učili njihovi roditelji. Djeci, prilikom ponavljanja i učenja kod kuće, često pomažu roditelji, ali i bake i djedovi na način kako su oni to učili. Uvidjela sam da se djeca često nađu zbunjena i to obično završi nerazumijevanjem, a po koji put i suzom pred pločom.

Rješenje sam vidjela u dodatnoj edukaciji roditelja i to prvenstveno kako bi roditelji shvatili način i opseg gradiva koji se nalazi pred njihovim mališanima.

Prije nekoliko mjeseci počela smo s manjom grupom roditelja održavati radionicu na ovu temu.

Iako period iza nas nije velik, prvi rezultati su ohrabrujući. Djeca usvojeno gradivo bolje razumiju, a i roditelji rado dolaze na radionice. Na radionicama prikazujem odgojno - obrazovni proces kakav se odvija na nastavi u razredu te roditelji mogu pitati sve što ih zanima za pojedino obrađeno gradivo. To su prvi koraci u razvoju ovakvog pristupa obrazovanju pa za prave rezultate treba još raditi. Radionice se održavaju na potpuno dobrovoljnoj osnovi u slobodno vrijeme roditelja i učitelja.

Sve to radimo u nadi da ćemo sutra zajednički uspjeti odgojiti, ali i obrazovati ovu generaciju učenika. Osobno vrlo mi je stalo do uspjeha na svim poljima mojih učenika tim više što je to moja prva generacija učenika. Da ne zaboravimo, jedino se timskim radom postižu najbolji rezultati, a ovaj tim čine učenici, učitelj, ali i roditelji.

Roditelji o radionici

Na radionici imamo priliku saznati o metodama kojima učiteljica djeci u školi objašnjava gradivo. Na taj način pomaže i nama roditeljima da uskladimo naš rad s djecom kod kuće. Radionica ne oduzima puno vremena, a daje nam mogućnost saznati sve što nas zanima u vezi škole, gradiva i zadaća. Također, imamo priliku za razgovor i bolje upoznavanje s drugim roditeljima što isto smatram važnim. Zahvaljujem učiteljici Josipi Petriška jer svoje slobodno vrijeme i trud dobrovoljno ulaže kako bi nam olakšala i pomogla u radu s djecom - ističe Kornelija Morvaj, majka naše učenice Lucije.

Zadovoljna sam ovom radionicom prvenstveno stoga što je to meni kao roditelju velika pomoć. Uvijek sam u tijeku događanja, razumijem pitanja djeteta, mogu iskontrolirati postavljene zadatke i ne moram se informirati kod drugih roditelja da bih saznala što treba odraditi i na koji način to učiniti. Sudjelujući na radionici shvatila sam da je u metodologiji nastavnog procesa došlo do promjena, osobito mi se čini u matematici gdje sam ponekad bila zatečena metodologijom obrade pojedinog gradiva. Zahvaljujem učiteljici Josipi na trudu koji ulaže i to ne samo u učenike nego i u roditelje - kazala je Silvija Vašarević-Balog, majka učenice Tene.

DANIMA KRUHA ZAHVALILI SMO ZA PLODOVE ZEMLJE I SVA DOBROČINSTVA

PIŠE: H. KESIĆ I D. M. MARIĆ



U našoj je školi i ove godine održana manifestacija pod nazivom **Dani kruha – dani zahvalnosti**. U sportskoj dvorani naše škole, 20. listopada, održan je prigodan program. Pripremili su ga učenici naše škole, od prvog do trećeg razreda, zajedno sa svojim učiteljicama, vjeroučiteljicom, učiteljicama u produženom boravku te prof. Ilijanom Lončar koja vodi plesnu radionicu u školi i nastavnicom Ljubom Šolić koja vodi naš dječji zbor. Na proslavu su došli naši roditelji, a bilo je i pokoja baka. Sve su nazočne na početku programa pozdravili u ime cijele škole voditelji programa Leonarda Zeleznika i Emanuel Berišić.

– Ovo je dan koji je posebno posvećen zahvaljivanju za plodove zemlje koji su tijekom ljeta i jeseni prikupljeni pa se i mi imamo priliku prisjetiti da sve ono što imamo, od hrane do odjeće, od tehnike do elektronike, potječe od darova kojima je Bog obdario našu zemlju koju nam je povjerio da je čuvamo i obrađujemo, da od tih darova živimo i s njima i sami sudjelujemo u Njegovu djelu stvaranja – poručili su naši učenici.

Svima se na kraju programa obratio ravnatelj škole Ivica Žuljević zahvalivši svim učenicima, njihovim roditeljima koji su ispekli i donijeli peciva i kolače, te učiteljicama koje su doprinijele da se Dani kruha lijepo obilježe i proslave. Zatim je blagoslovio sve one plodove koje su učenici i roditelji donijeli nakon čega je uslijedilo zajedničko blagovanje i druženje.

Zatim je četvero učenika u pratnji ravnatelja Ivice Žuljevića i učiteljica, posjetilo našeg biskupa Antuna Škvorčevića te mu uručilo košaru s prigodnim krušnim proizvodima. Biskup je ovom prigodom podsjetio kako je u kruh utkano mnogo truda i muke te kako je za kruh i hranu potrebo zahvaljivati svima onima koji sudjeluju u procesu njihova nastajanja, ali prije svega dragom Bogu koji nam omogućuje da uživamo u mnogim dobrima. Isto tako biskup je zahvalio učiteljicama što sebe ulažu svojom dobrotom, plemenitošću i ljubavlju u služnje mladom čovjeku kako bi rastao u svome srcu i duši.

»OD ZRNA DO KRUHA«

Učiteljica Barbara Šipura je povodom obilježavanja Dana kruha s učenicima prvih razreda koji polaze produženi boravak, priredila prigodnu meditaciju »Od zrna do kruha«,

– Na taj način željeli smo otkriti tainu stvaranja kruha i zahvaliti dragom Bogu za plodove koje nam svakodnevno daje i koje blagujemo. Za to nam je poslužila kratka meditacija je poslužila kratka meditacija pšenice. Uz prigodnu su glazbu učenici razmišljali o tajni Božje milosti i stvaranju kruha – objasnila je učiteljica Barbara.



S DJECOM IZ UDRUGE MI SLAVILI SMO SV. NIKOLU

Na blagdan sv. Nikole, 6. prosinca okupila su se djeca s poteškoćama u razvoju i njihovi roditelji iz Udruge Mi u požeškoj katedrali gdje je biskup Antun Škvorčević slavio s njima svetu misu. Na tom slavlju bili su i učenici naše škole, njihovi roditelji i učiteljice. Biskup je rekao da mu je drago što se i ove godine može pridružiti djeci s poteškoćama u razvoju te zajedno s njima radosno poput brojne druge djece, dočekati sv. Nikolu i darove.

Nakon mise, u Dvorani sv. Terezije Avilske uslijedio je program koji su priredili suradnici Caritasa Požeške bisku-

pije predvođeni ravnateljem Nedjeljkom Androšem. Najprije su djeca s poteškoćama u razvoju iz Udruge Mi izvela svoju točku pjesme i pozdrava. Potom su djeca iz naše škole, predvođena svojim učiteljicama, pjesmom, igrokazom i spontanim gestama stvorili pravo raspoloženje za dolazak sv. Nikole. Na kraju je biskup zahvalio svima koji su pomogli da ova večer bude radosna i lijepa.

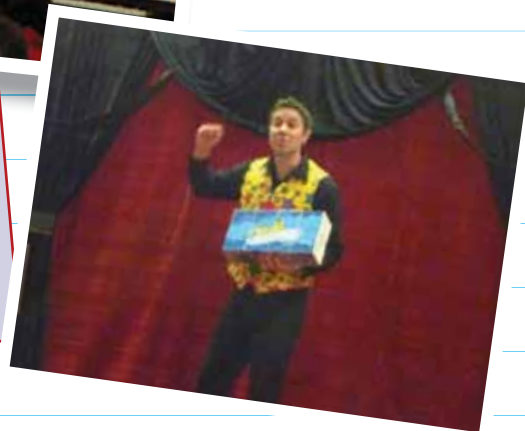
Sveti Nikola toga dana nije zaobišao ni našu školu, navratio je u svaki razred te sve učenike razveselio prigodnim darovima.

PIŠE: LUCIJA MORVAJ



RAZVESELIO NAS JE I NASMIJAO JOZO BOZO

Poznati dječji mađioničar Jozo Bozo priredio je predstavu za učenike naše škole u Dvorani sv. Terezije Avilske, 28. listopada. Izveo je razne trikove. Djeci su se najviše svidjela četiri trika. Jozo Bozo pozvao je dvoje učenika, dječaka i djevojčicu. Dječak je djevojčici lagano tresao ruku, a djevojčici je iz drugog lakta curilo mlijeko. Učenike koji su sudjelovali u ovom triku, nagradio je balonima. Mi smo zaželjeli lopte, a on ih je vadio iz čarobne kutije. Zatim je na jednoj maloj ploči nacrtao lice svog zamišljenog prijatelja koji nam se smijao i rugao se Jozi Bozi govoreći mu Jozo Tozo. Na kraju je iz vrećice izvadio divovski štap te začarao naše učiteljice kako bi dobile čarobna pinkala, a mi čarobne ribice. Bilo je vrlo zabavno i smiješno. (L. Zelenika)



BOŽIĆNA RADOST KROZ PJESMU, RECITACIJU I IGROKAZE

U Dvorani sv. Terezije Avilske naša škola organizirala je predbožićni program, 19. prosinca, na kojem su pored učenika i njihovih roditelja bili djelatnici škole te biskup Antun Škvorčević. Kroz program vodili su nas Luka Međugorac i Ana Romić, učenici 2.a razreda. Pravo iznenađenje na početku programa pripremile su naše učiteljice koje su otpjevale božićne pjesme „Božićna zvonča“ i „Spavaj mali Božiću“ pod ravnanjem prof. glazbene kulture Ljube Šolić. Potom je pjevački zbor naše škole pod vodstvom iste profesorice izveo pjesme „Okitimo dom“ i „Zumba, zumba“ uz orguljašku pratnju Marije Tiel.

Slijedio je potom scenski program u kojem su se izmijenili svi razredi. Zanimljiv lutkarski igrokaz „Mala snježna priča“ izveli su učenici prvog razreda koje je pripremila učiteljica Lucija Lucić, dok je igrokaz prvašića „Sveta noć“ priredila učiteljica Martina Čerti. Prvašići iz produženog boravka uz pomoć učiteljice Barbare Šipura, izveli su recitaciju „Isus u svemu“.

Igrokaz „Crvenkapica“ i „Isus u našem mjestu“ te recitaciju „Božićne jaslice“ izveli su učenici drugih razreda uz pomoć svojih učiteljica Zrinke Čevapović i Monike Kir-Petričević. Učenici trećih razreda pod vodstvom učiteljice Josipe Petriške i Ivane Čuljak predstavili su „Božićna djela“ i „Svjetlo nade“.

Na kraju se programa svim nazočnima obratio biskup Antun Škvorčević koji je svima čestitao na uspješnoj glumi, izvrsnom pjevanju i recitiranju, a najviše na srdačnosti kojom su to učinili i tako nazočnima približili najdublji sadržaj Božića. Pozvao ih je da zbog toga što je Božić dohvatljiv srcem više nego umom, nastoje ovih dana svojim raspoloženim, otvorenim i vedrim srcem pomoći starijima da se i oni tim putem približe ljubavi koja progovara iz betlehemske jaslca. Zahvalio je roditeljima i učiteljima za sve dobro koje iskazuju djeci, svima čestitao Božić i zazvao na njih Božji blagoslov. (D. M. Marić i M. Rajić)



J E S E N



S dalekog puta
vraća se jesen žuta.

Kada se vratila jesen,
pao je kesten.

Uplašila je kiša
malenoga miša.

Na leđima ježa
putuje jabuka svježa.

Fran Pojer, 3.b

Marta Štimac, 3.a



Tea Jamuljak, 2.b



J E S E N

Jesen je progledala kroz svoje zlatne
trepavice.

Poigrala se svojim vjetrovima
i nosila šareno lišće.

Sočni grozdovi u
vinogradu kupe posljednje
zrake sunca.

A zlatno lišće pleše svoj
zadnji ples kraj puta.

Bruno Pavičić, 3. b

GLASNA OBITELJ

Ja imam veliku obitelj. Mamu, tatu, dva brata i pet sestara. Jako smo razigrani, veseli i glasni.

Mama Jasna je jako glasna kada iz kuhinje viče: „Ručak!“. Mi djeca dotrčimo uz galamu i sjedamo za stol. Mama opet galami kako moramo sve jesti. Tata iz radione često galami: „Gdje mi je čekić?“. Braća galame i govore da se nisu igrali s njim. Prava galama nastaje kada se mi sestre prepiremo tko će spremati sobe. Uz galamu mama rješava problem i podijeli zadatke. U mojoj obitelji i najmanja sestrica galami. Tata kaže da je to čula od nas. Galama ne prestaje ni kada nas mama stavlja u krevet. Uvijek se vraća da nas još jednom poljubi za laku noć.

Ja mislim da galama u našoj kući ne spava ni po noći. Onda galame sreća i ljubav koja se osjeti u našem domu. Mama i tata kažu da veće galame od te nema.

Magdalena Černušak, 2.b

Matko Rončević, 1.b



Mia Ćorluka, 3.b



Roko Puljašić, 2. a

Ante Jakovljević, 1. a

ZIMSKA PJESMA

Jučer me podsjetila Mima
kako to zima zaledi nos svima.
Snjegoviću i mišiću, dabriću i mačiću!
Ova zimska ne odgovara mi klima,
više mi odgovara morska plima!

Vjerujem jasno je svima
govori ova zima,
u sastavku neće se naći rima,
ako ne uskoči tu negdje
ziiimmaaaaa!

Lea Parac, 3.a





JESEN

Mokre čizmice po gradu kroče,
 Pitat ću djevojčicu nositi li ih hoće.
 Vjetar puše,
 Lišće šušti,
 Po cijelom gradu kiša pljušti.
 Jesen se s lišćem igra,
 A đacima je i prva
 Briga stigla.

Petra Tomšić, 3. b

JESEN

Kiša vani pada preko cijelog grada.
 Na drvetu sjedi kos
 Smrznuo se i njegov nos.
 Bježi, sakrij se ptičice
 Prije jake kišice.
 Magla će nam doći,
 Sakrit će nam noći.

Nikolina Tomšić, 2. a



JABUKA

Pred pločom učenik jabuku jede
 Dok ostali učenici gledaju i sjede.
 Meni kad je muka stvar riješi jabuka.
 Voće je to slatko, rado bi ga jeo svatko.
 Jabuka je najfinija i najdivnija,
 vole ju svi, voli ju i ti.

Lea Parac, 3. a

Legenda o Thowry

Jana je jako voljela ići kod svoje bake, jer joj je baka pričala puno divnih priča. Jedne večeri dok je divlji vjetar bio nemilosrdan i hladan, Jana je s bakom sjela na dvosjed. Jako se bojala. Baka ju je zagrlila i počela joj pričati legendu o Thowry.

Jedne noći, u kasne sate ispod starog hrasta rodilo se ždrijebe očiju crnih kao ugljen i sjajne grive kao mjesec. Njegova majka Luna dala mu je ime po divljem vjetru, Thowry. Luna je znala da će Thowrya loviti lovci pa ga skrivala u rupe drveća, u špilje, u kutije koje bi ljudi ostavljali nakon kampiranja. Jednom, dok je pio vodu, pao je u rijeku i našla ga je kćer jednog bogatog lovca San Georga. San Georg nije ubijao puno životinja, najvažnije mu je bilo da njegova kći Anastazija bude sretna. Thowry je djevojku smatrao dobrom osobom, nije mu davala sijeno nego svježu hranu, umjesto iz stare kante vodu mu je davala iz velike, velike plastične zdjele. No, Thowry je zvala divljina i on je preskočio ogradu i pobjegao. Rastao je i bio sve jači. Lovilo ga je sve više lovaca, i divilo mu se sve više mustanga. Na svoju petnaestu godinu postao je vođa svih divljih konja. Tako mlad i snažan, svima tako važan, Thowry je bio poseban. Borio se s pumama i risovima, trčao je pašnjacima i koračao potocima. Svake je večeri dolazio na farmu Willa Doniga. Ondje je sa sedamnaest godina upoznao kobilu Saru, bijelu pitomu ljepoticu koja je voljela Thowrya više od ičega. Sara nije bila divlja i nikad nije imala priliku preskočiti ogradu i pobjeći s Thowryom u divljinu što bi on jako volio. Will je znao da Sara voli Thowrya i u sebi je pomislio kako želi da Sara bude sretna. Pustio ju je u divljinu, i bio jako sretan što je sada i Sara sretna. Thowry i Sara nisu živjeli u divljini, našla ih je jedna cura Elizabeta. Odgajala ih je sve do kraja njihova života.

Tad Jana ushićeno vikne: »Bako, jednom si mi rekla da si imala konje Thowry i Saru, a i ti se zoveš Elizabeta!« Baka sva sretna uzvratila: »Tako je, dušice, ja sam našla Thowry i Saru.«

Lea Parac, 3. a

ULJEPŠALI SMO BOŽIĆNE BLAGDANE KORISNICIMA DOMA ZA STARE

Prigodom nadolazećih božićnih blagdana biskup Antun Škvorčević posjetio je 21. prosinca požeški Dom za starije i nemoćne gdje se susreo s njegovim stanarima i djelatnicima te s njima slavio svetu misu. U koncelebraciji je bio naš ravnatelj i župnik župe sv. Terezije Avilske Ivica Žuljević, vicekancelar Goran Lukić i đakon Josip Homjak. - Božić je radostan događaj zbog toga što nam se dogodila Božja ljubav - kazao je biskup i dodao da on ne ovisi o stvarnosti oko nas nego o raspoloženju našega srca i otvorenosti za Boga, o našem povjerenju u Boga.

Biskup je na temelju misnih čitanja podsjetio nazočne kako čovjek može u srcu biti dobro samo ako je u prijateljstvu s Bogom. Euharistijsko slavlje svojom pjesmom uveličali su i učenici 3.a razreda naše škole sa svojom učiteljicom Ivanom Čuljak i vjeroučiteljicom Jasnom Krstanović. Učenici su korisnicima Doma priredili mali scenski nastup pod nazivom „Svjetlo nade“ u kojem upozoravaju da se svjetlo nade nikada ne smije ugasiti jer ono vodi do svjetlosti. Potom su naši učenici stanarima Doma podijelili male slatke poklone te im na taj način razveselili nadolazeće blagdane. Korisnici Doma darovali su za nagradu naše učenike i učiteljice ručno izrađenim anđelima. (H. Kesić)

...DOM ZA STARIJE
I NEMOĆNE OSOBE



...UDRUGU LIJEPO JE
BITI ZAJEDNO

S KORISNICIMA DNEVNOG BORAVKA ZA STARIJE OSOBE

Uoči božićnih blagdana učenici drugih razreda iz produženog boravka s učiteljicom Marinom Dimovski i vjeroučiteljicom Jasnom Krstanović posjetili su Udrugu Lijepo je biti zajedno koja pruža pomoć starijim osobama u sklopu Dnevnog boravka u Domu umirovljenika. Naši učenici izveli su korisnicima božićni recital „Put u Betlehem“. Na posjeti i programu našim učenicima zahvalila je domaćica Julka Ivezić. Prigodan program izveli su i korisnici Dnevnog boravka te pokazali našim učenicima kako i treće životno doba može biti lijepo i kreativno.

...POLJOPRIVREDNO
GOSPODARSTVO BOIĆ



BRALI SMO JABUKE I PRATILI PROCES PROIZVODNJE SOKA

Učenici trećih razreda naše škole, zajedno s učiteljicama Anitom Rašić i Josipom Petriška, vjeroučiteljicom Jasnom Krstanović te ravnateljem Ivicom Žuljevićem posjetili su 25. listopada poljoprivredno gospodarstvo Boić u Skenderovcima, vlasnika Mislava Boića. Dočekao nas je njegov otac Mirko. Nakon riječi dobrodošlice svaki je učenik dobio jednu vrećicu u koju je brao jabuke. U dvorištu stare obiteljske kuće nalazi se pogon za preradu jabuka gdje su učenici pratili proces nastajanja čistog, stopostotnog soka od jabuka u kojem nema nikakvih aditiva. Isto tako vidjeli su i čuli kako nastaje fini, zdravi i ukusni čips od jabuke. Zatim je Mirko proveo djecu kroz voćnjake te ih upoznao sa sortama, brojem stabala u voćnjaku i načinom na koji se voćnjak natapa zbog čega mu ove godine nije naškodila ni suša. Pokazao im je i jezero iz kojeg se obavlja natapanje kap po kap. Kada su učenici sve razgledali, domaćin ih je počastilo jabučnim sokom, čipsom od jabuka, samim jabukama te slatkišima. Svaki je učenik mogao ponijeti kući jabuke koje je ubrao, a još je svatko do njih darivan bočicom soka i čipsom od jabuke. Našim učenicima koji redovno

PRVAŠIĆI U POŽEŽANKI UČILI O PROIZVODNJI KRUHA

...PEKARU
POŽEŽANKA

Najmlađi učenici naše škole, 14. listopada, u pratnji učiteljice Ivane Čuljak i vjeroučiteljice Jasne Krstanović posjetili su našu najveću pekaru – Požežanku. Tu su gledali i slušali kako se proizvodi ono što jedu gotovo svaki dan – kruh. Vrijedni pekarski radnici koji kruh i peciva peku dok svi mi još spavamo, pokazali su kako se strojno mijesi tijesto za kruh. Djeca su tijesto mogla uzeti i u ruke, a zatim su gledali kako se od njega pravi kruh i kako se stavlja peći. Na kraju su vidjeli i kako se kruh reže i pakuje, odnosno kakvog ga mi kupujemo u prodavaonicama. Na kraju su mogli i kušati ukusna peciva.



iz predmeta priroda i društvo prate promjene u prirodi te djelatnosti ljudi, ovo je bila prava prilika da upoznaju jedan suvremeni nasad voćaka koji je posađen i koji se obrađuje po svjetskim standardima. Hvala gospodarstvu Boiću što je omogućilo našim učenicima da sve to vide te roditeljima koji su pomogli u organiziranju prijevoza učenika. (M. Klarić)

...MLIN
OBITELJI SABO



U MLINU OBITELJI SABO VIDJELI SMO

KAKO NASTAJE BRAŠNO

U sklopu projekta Dani kruha učenici drugih razreda koji ostaju u produženom boravku, s učiteljicama Barbarom Šipura i Ivanom Čuljak te vjeroučiteljicom Jasnom Krstanović posjetili su, 14. listopada, mlin obitelji Sabo u Jakšiću.

Dobrodošlicu nam je zaželjela mlinarica Kaja i njezini radnici koji su nas proveli po mlinu i objasnili tijekom nastanka brašna od različitih žitarica. Mlinarica nam je objasnila kako u današnje vrijeme modernizacije ljudi sve manje koriste mlinove jer im je jednostavnije u velikim trgovačkim centrima kupiti već gotov proizvod pa upravo zbog toga mlinovi izumiru. Mališani su s velikim interesom slušali mlinaricu i postavljali joj pitanja.

...PEKARU
DAN I NOĆ

NAUČILI SMO KAKO SE PRAVI KRUH

Učenici trećih razreda zajedno s vjeroučiteljicom Jasnom Krstanović i učiteljicom Barbarom Šipura posjetili su, 13. listopada, požešku pekaru Dan i Noć. Tu su im domaćini pokazali kako se od brašna i drugih sastojaka mijesi tijesto za kruh, peciva i ostale slane i slatke krušne proizvode. Učenici su vidjeli i kako se pravi lisnato tijesto i burek te koliko se dugo peče određeni pekarski proizvod. Kako kruh, peciva i ostale pekarske proizvode djeca jedu svaki dan, i pitanja je bilo mnogo, ali na sve njih dobili su odgovore. Na kraju su svi mogli i kušati nešto od onoga što su vidjeli. (M. R.)



... HOBI

HOBIJI DJECU ČINIJE SRETNIJOM TE POTIČU NJIHOV RAZVOJ

V većina naših učenika, ali i djelatnika škole ima hobi. Zbog toga smo u ovom broju odlučili istražiti kojim se to hobijima oni bave. Naša pedagogica Draženka Rotim sastavila je za njih anketu. Od 101 ispitanog učenika njih 80 (79 posto) izjavilo je da imaju hobije, a od 11 djelatnika ima ih 8. -Iz dobivenih rezultata vidljivo je da naša djeca u slobodno vrijeme najviše vole crtati, plesati i pjevati, ali i učiti strane jezike, čitati i svirati. Isto tako vole slagati lego kockice, čak i ići u ribolov, planinariti i šetati prirodom. Vole se baviti sportom i to najviše nogometom te gimnastikom, ali i rolati i voziti bicikl. Rado sakupljaju sličice, naljepnice, salvete i autiće. Naši djelatnici vole čitati, učiti strane jezike, izrađivati nakit, kao i aerobik i odbojku – objasnila je pedagogica Draženka.

Na anketno pitanje kojim bi se hobijem još željeli baviti, najviše njih željelo bi ići na gimnastiku i ples te svirati neki instrument, zatim se baviti tenisom, košarkom, odbojkom, jahanjem, nogometom, plivanjem te izrađivanjem nakita. Ima i aktivnosti kojima bi se djeca bavila, a kojima se inače nitko od anketiranih, za sada, ne bavi, a to su: izrađivanje plakata, plesanje hip-hopa, skijanje, rugby, rukomet, balet, atletika, taekwondo, sviranje orgulja, sakupljanje sportskih predmeta, maketa vlakova i maketa brodova, te izrada lutaka.

– Djeca naše škole prepoznatljiva su po svojoj kreativnosti u mnogobrojnim aktivnostima u kojima njihove sposobnosti, nadarenosti i interesi dolaze do realizacije i potpunog izražaja. Koji god hobi izabrali, najvažnije je da nas veseli, odmara od svakodnevnice i ispunjava nam duše – zaključila je pedagogica.



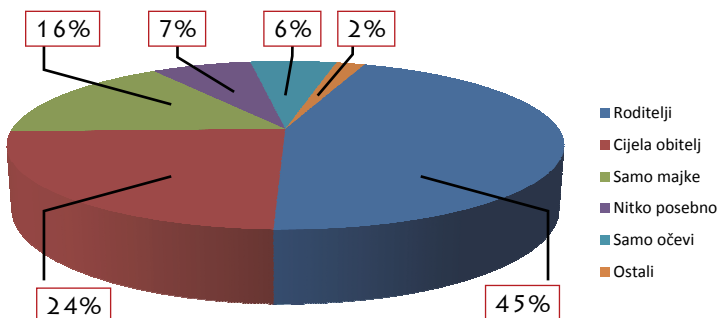
SKUPLJA AUTIĆE

Stjepan Filipović iz prvog razreda skuplja autiće, izrađuje predmete od glinamola te igra nogomet. Do sada je skupio oko četrdesetak autića, različite veličine.

–Autiće mi najčešće kupuju mama, tata, dida i baka, ponekad i striko. Jako se volim s njima igrati. Napravim si cestu pa ih vozam. A volim raditi i predmete od glinamola. S njima sam kitio i bor – otkrio nam je Stjepan koji polazi i školu nogometa.



Tko nas podupire u bavljenju hobijem



ONA VEĆ PEČE TORTU

Magdalena Černušak iz drugog razreda voli peći kolače i pomagati mami kada to ona radi. Ona već sama zna ispeći i voćnu tortu. –Prošlo ljeto počela sam mami pomagati jer me to zanimalo. Kako najviše volim jesti voćnu tortu, odlučila sam je sama napraviti. Mama mi je dala jedan recept i po njemu sam pekla – kazala je Magdalena koja nam je zatim objasnila što sve u tortu ide te kako se izrađuje.



PLANINARI I BRINE SE ZA ŽIVOTINJE
Fran Pojer iz trećeg razreda ima dosta hobija, a najviše voli planinariti, skijati se, voziti bicikl s prijateljima te se brinuti za životinje. –Baka ima kuniće, dva psa i patke koje ja hranim kada dođem kod nje. To mi se jako sviđa. Planinariti najviše volim po papučkim šumama, a to mi je dobro i za zdravlje. Skijati odlazim s tatom u strane zemlje- objasnio je Fran.



ŠIVATI NAUČILA VEĆ S PET GODINA

Marta Rajić iz trećeg razreda također ima nekoliko hobija. Sakupljanje poštanskih markica, klizanje, planinarenje, plivanje i šivanje. –Moja baka koja ima krojački salon, ali i mama, naučile su me šivati kada sam imala pet godina. Prvo sam naučili šiti iglom, a poslije i na šivaću mašinu. Šivala sam neke stvari za lutke, ali nešto sam napravila što sam poslije prišla na majicu. Volim jako to raditi jer je kreativno. Kada odrastem, željela bih biti dizajner odjeće – povjerala nam je Marta.



RIJEČ STRUČNJAKA

DRAŽENKA ROTIM, PEDAGOGICA

Zadovoljstvo, odmor i razonoda

Hobiji su aktivnosti kojima ispunjavamo naše slobodno vrijeme, odnosno vrijeme koje nam ostaje nakon školskih ili radnih obveza. Ono što radimo iz osobnog zadovoljstva, što nas odmara ili razonodi, uljepšava nam život i „puni nam baterije“. Zbog hobija smo sretniji i zadovoljniji, te samim time spremniji za izazove koje pred nas stavlja život. Smatra se da su ljudi koji imaju hobije, optimističniji od onih koji ih nemaju, te se manje žale na nedaće života i okruženiji su prijateljima i dragim ljudima. Hobiji potiču razvoj djeteta, njegovih sklonosti i vještina. To je svojevrsna osobna nadogradnja kojom se razvijaju osobnost i općeljudske kvalitete, ali i otkriva nadarenosti kod djeteta. Kultura provođenja slobodnog vremena, odnosno kultura življenja, postiže se konkretnim i planiranim aktivnostima koje dovode do značajnih promjena u našim životima. Neki hobiji potiču stvaralaštvo djece kroz jezično-umjetničko i glazbeno-plesno izražavanje, drugi su prirodno-matematičko-tehnički nadareni, treći vole športsko-zdravstveno-rekreacijske aktivnosti, a četvrti kulturnu baštinu i očuvanje prirode, peti se bave sakupljanjima stvarčica i izrađivanjem predmeta itd..



PIPREMILA: DORA MARIJA MARIĆ

LISTOPADSKE I SVIBANJSKE POBOŽNOSTI



Izraz „pobožnost“ prvo znači osobnu pažnju, sabranost i predanje Bogu, Blaženoj Djevici Mariji i svetcima u osobnoj molitvi. Svibanjske i listopadske pobožnosti su među poznatijim Marijanskim pobožnostima. Učenici 3.a i 3.b razreda naše škole ovogodišnji su prvopričesnici te su se u listopadu u našoj katedrali izmjenjivali svake večeri zajednički moleći krunicu. Nastojat ćemo i u svibnju s radošću obavljati ovu Marijansku pobožnost koja ima stoljetnu tradiciju i znak je velikog štovanja Blažene Djevice Marije. - Jednostavnijim molitvama i gestama kao što je klečanje, sjedenje, naklon i uzastopnim ponavljanjem nekih molitava, sakupljena djeca i učiteljice iskazuju poštovanje Blaženoj Djevici Mariji ili Isusu Kristu ili pojedinom svetcu – objasnila je naša vjeroučiteljica Jasna Krstanović.

- Cilj je svih pobožnosti – dodala je – da svaki čovjek vjernik, svaki roditelj i odgajatelj te svako dijete unaprijedi svoju vjeru i samim tim postanu bolji.

KRUNICA JE OMILJENA MOLITVA U NAŠOJ ŠKOLI

Molitva krunice i ove godine kao i prethodne dvije u našoj školi moli se s radošću i pobožnošću u svakoj prigodi. -Uglavnom su to prigode koje djeca rado prihvaćaju, vole i u molitvi sami izražavaju nakanu za pomoć u učenju, za zdravlje i blagoslov u svojoj obitelji, za mir i ljubav u našoj domovini i svijetu, za svoje prijatelje, njihove poteškoće i radosti – ističe vjeroučiteljica Jasna Krstanović.

Potaknuti svojim učiteljicama i vjeroučiteljicom djeca vole moliti za svoju školu i sve njezine djelatnike i učenike, za svoje obitelji i za svoju domovinu. - Predvođenjem i poticanjem na molitvu želimo djecu podučiti da se kroz molitvu dolazi bliže Isusu, Blaženoj Djevici Mariji te svetcima, našim zaštitnicima. Molitva nam pomaže da i sami možemo drugima pomagati, da ih poštujemo, da slušamo svoje roditelje, učitelje i prijatelje, da ne budemo lijeni nego marljivi, vrijedni i pažljivi u školi, u crkvi i obitelji – poručila je vjeroučiteljica Jasna.



VOLIM MOLITI KRUNICU ZATO ŠTO BOGA MOGU ZAMOLITI DA BUDEM BOLJI U ŠKOLI I DA MOJA OBITELJ BUDE ZDRAVA.

MATKO ČAVAR

KRUNICA JE PISMO BOGU.

MAGDALENA ČOLIĆ

KRUNICU MOLIM DA U SVIJETU BUDE ŠTO VIŠE SRETNIH, A ŠTO MANJE TUŽNIH LJUDI.

LUKA BIRGEŠ

KADA MOLIM KRUNICU, BAREM JEDNU DESETICU, IMAM LIJEPE SNOVE.

LUCIJA MORVAJ

KROZ KRUNICU JE ISPRIČANA ISTINA O ISUSOVU ŽIVOTU, SMRTI I USKRŠNUĆU. TO JE MOLITVA PUNA POŠTOVANJA PREMA MARIJI. NAUČILA SAM JE MOLITI OD BAKE I MAME. DOK JE MOLIM, OSJEĆAM SE BLIZU MARIJI I ISUSU.

HANA BOBAN



...NOGOMETAŠ(ICA)

TALENT NIJE DOVOLJAN, NEGO JE POTREBAN RAD I PODRŠKA OKOLINE

MARIO RAGUŽ, PROF. TJELESNE I ZDRAVSTVENE KULTURE
U KATOLIČKOJ KLASIČNOJ GIMNAZIJI I VODITELJ ŠKOLE NOGOMETA



PIŠE: LUKA MARIJANOVIĆ

Želim biti nogometaš zato što je nogomet zanimljiv i dobar sport. Trenutno pohađam školu nogometa u ŠNK „Slavonija“. Trudim se što više i što bolje trenirati kako bih jednog dana mogao zaigrati u nekom velikom klubu. Uz to ne želim zanemari školovanje jer mislim da vrhunsko obrazovanje i vrhunski sport mogu i trebaju ići zajedno – kaže Luka Mršić, učenik 3.a razreda naše škole, jedan je od brojnih dječaka koji želi postati nogometaš.

Nogometaši žele postati i mnogobrojni prvašići među kojima je Bruno Raguž, Stjepan Filipović, Filip Zelenika, Kristijan Kopilaš, ali i neke djevojčice. Među njima su i učenice trećeg razreda Petra Kordić i Mia Čorluka. – U školi ponekad igram nogomet. To mi je jedan od najdražih sportova. Tata me naučio igrati nogomet jer je i on bio nogometaš. Kada napucam loptu, osjećam se kao da sam na nekom natjecanju – kaže Mia. Petra dodaje da joj je to najdraži sport i da ga igra kad god ima priliku.

A kako se postaje nogometaš pitali smo Maria Raguža, profesora tjelesne i zdravstvene kulture u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji, inače tate našeg prvašića Brune. Prof. Raguž ujedno je i dugogodišnji voditelj škole nogometa, a i sam je nekada bio aktivan nogometaš u nekoliko nogometnih klubova.

– Da bi netko postao nogometaš, mora imati razvijene brzinske sposobnosti, dobru koordinaciju pokreta, smisao za igru, a kasnije bi se trebala nadograđivati snaga i izdržljivost. Budući nogometaš trebao bi početi trenirati s polaskom u školu – ističe prof. Raguž.

Da bi netko postao dobar nogometaš nije dovoljno da ima samo talent, već je jako važan rad i upornost. – Talentirani igrač brže usvaja motorička znanja i sposobnosti, nego igrač koji nije talentiran. Da bi netko postao vrhunski nogometaš potrebni su još neki čimbenici, kao što su podrška škole, društva i njegovih vršnjaka. Klub mu mora osigurati sve što je potrebno za njegov razvoj. Tu je jako važna i podrška obitelji. Međutim, onaj tko želi postati nogometaš mora biti svjestan svojih vrijednosti, ne smije se previše uzdignuti, nego mora cijelo vrijeme biti spreman raditi istim tempom – objasnio je prof. Mario Raguž.

Igrajući nogomet, razvijaju se i određene sposobnosti. Nogomet razvija kreativnost, motoriku, funkcionalne sposobnosti, maštovitost, natjecateljski duh, igrači se socijaliziraju. Kako svaki nogometaš ima svoj omiljeni klub kojeg obično izabere još u dječjačkoj dobi, tako je i naš sugovornik oduvijek vatreni navijač zagrebačkog Dinama.

– Igrao sam nogomet osam godina u ŠNK „Slavonija“, dvije godine u NK „Požega“ te malo u NK „Jakšić“ i NK „Dinamo“ iz Vidovaca. Radio sam kao trener deset godina u ŠNK „Slavonija“, a trenutno vodim nogometnu školu u NK „Požega“ – kaže prof. Mario koji je najviše oduševljen igračem španjolskog nogometnog kluba Barcelona i argentinskim reprezentativcem Lionelom Messijem.





PIŠE: MARTA KLARIĆ

ČOVJEČE, GDJE TI JE MOBITEL?

U ekološku akciju zagrebačkog zoološkog vrta »Čovječe, gdje ti je mobitel?« uključila se i naša škola, jedina iz Požeško-slavonske županije. Tijekom te akcije skupljali smo stare mobitele. Zašto je ta akcija važna, objasnila nam je pedagogica škole Draženka Rotim.

– Jedan od najrjeđih materijala koji se koristi za izradu baterija za mobitele je koltan. On se vadi u rudnicima koji se uglavnom nalaze na području središnje Afrike gdje je mnogo tropskih šuma. To je jedan od glavnih razloga njihove sječe. Tropske šume su stanište brojnim vrstama, a neke od njih su i gorile i čimpanze. Zbog rudnika koltana u Kongu je broj planinskih gorila prepolovljen, a njihovo je stanište smanjeno za 90 posto. Svi dijelovi mobitela mogu se reciklirati, odnosno ponovno upotrijebiti. Više recikliranih mobitela smanjuje potrebu za novim rudnicima, a samim time i za dodatnom sječom tropskih šuma. Dakle, opstanak majmuna ovisi o proizvodnji novih mobitela – objasnila je naša pedagogica.

Naša škola skupila je 141 stari mobitel, a ukupno je u ovoj akciji u kojoj su sudjelovale 74 škole, prikupljeno čak 8.500 starih uređaja. Po broju skupljenih mobitela naša škola je na 17. mjestu. Na stranicama zoološkog vrta posebno su pohvaljene škole iz manjih gradova među kojima je spomenuta i naša škola. Hvala svima koji su sudjelovali.

ZA LJEPŠI OKOLIŠ ŠKOLE

Zasukali smo rukave i početkom listopada krenuli u sadnju cvijeća, odnosno maćuhica u našem školskom dvorištu. Pomogla nam je i teta Zora koja je kopala rupe za cvijeća, a i naše učiteljice. Svi želimo da naša škola izgleda što ljepše, a cvijeće svaki prostor čini ljepšim. Posao smo brzo obavili jer nas je bilo puno, a poslije smo svi bili radosni jer su živahne boje cvijeća u jesen naše dvorište učinile veselijim i ljepšim. (D. M. M.)



EKO PATROLA PAZI NA UREDNOST I ČISTOĆU

Da bi prostori u našoj školi bili što ljepši, čišći i uredniji, o tome se brine, među ostalima, i naša eko patrola. Svaki tjedan u školi dežura nova eko patrola koja se još zove i zeleno srce, a u kojoj je šest učenika. Svi koji su u patroli, nose bedževe na kojima piše mali ekolog. Svaki učenik koji je u zelenom srcu, zapisuje na papir urednost dvorišta, razreda, poda, klupa, hodnika i zahoda. Daje svoj dojam te predlaže što bi se moglo ili trebalo popraviti, a ako treba, daje i pohvalu. –Eko patrola je uvedena kako bi se učenici učili dodatnoj odgovornosti o uređenju svoje, odnosno naše škole i školskog prostora. Uče kako je važno držati i čuvati svoje radno mjesto urednim, kako bi nam svima bilo ljepše i ugodnije raditi i odrastati u takvoj okolini – objasnila je učiteljica Josipa Petriška. (M. Rajić)



U 3.B RAZREDU POKRENUT ZANIMLJIV PROJEKT

NATJECANJE U DOBROTI

Na početku školske godine učiteljica Josipa Petriška objavila je učenicima svoga 3. b razreda da će ih podijeliti u pet grupa te da će se te grupe stalno natjecati. Nije to obično natjecanje u znanju ili sportu, nego u dobroti. Svaki učenik za svoju grupu može dobiti pet pozitivnih ili negativnih bodova.

Učenik može zaraditi pozitivne bodove ako pomogne prijatelju, pristojno se ponaša, donese knjigu za razrednu knjižnicu, cvijet, napravi neki zanimljiv pano, očisti učionicu od papira i slično. Učenik koji nije pažljiv pod satom, priča ili je nepristojan dobiva 5 negativnih bodova za svoju grupu. Svaka grupa ima svoje ime: Žute mačke, Bijeli golubovi, Tratinčice, Leptirići i Orlovi. Grupa ima i svoju kuvertu u koju skuplja bodove. Na kraju mjeseca učenici prebroje bodove i pobjednička grupa bude pohvaljena. Pobjednici mogu urediti panoe u razredu kako žele. Cilj igre je da se učenici zabave, ali i nauče lijepom ponašanju. Učenici uvijek smišljaju kako da zarade bodove jer je igra zanimljiva. Dora Marija Marić čija je grupa Žute mačke pobijedila u prvom mjesecu, rekla je: „Meni je ovo natjecanje jako zanimljivo. Mislim da je dobro da se učiteljica ovoga dosjetila jer ćemo svi postati bolji i kulturniji, a razred će nam biti ljepši. Svida mi se što svaka grupa ima svoje ime. Drago mi je što je moja grupa pobijedila prvog mjeseca i što smo upravo mi mogli svima dati imena.“

PIŠE: MARTA RAJIĆ



S rezultatima ovog zanimljivog natjecanja zadovoljna je i učiteljica Josipa Petriška. – Skupljanje bodova postalo je glavnom temom u razredu. Vidjela sam da je to djeci jako važno. Razred izgleda ljepše, nema više vikanja i nadglasavanja, razmještanja učenika po klupama, a što je najvažnije, atmosfera je puno pozitivnija. Skupljajući tako bodove i brižno ih pospremajući u kuverte, primijetila sam da su se u tu igru uključili, ne samo sva djeca, tiha i glasna, nego i njihovi roditelji koji se još i više trude da zajedno sa svojim malim znatizeljnim učenicima skupe koji bod – kazala je učiteljica Josipa.



GLAZBENO SCENSKA GRUPA

Oni plešu, pjevaju, ali i glume. Oni su članovi Glazbeno-scenske grupe koju vodi učiteljica Monika Kir – Petričević. –Radimo igrokaze, recitacije i pjesmice vezane uz određene blagdane, a počeli smo vježbati i folklor. Najviše smo do sada radili stare igre, a sada ćemo najviše učiti plesove – istaknula je učiteljica Monika koja je i sama nekada plesala u folkloru. Na božićnoj priredbi predstavili su se s dva igrokaza „Isus u našem mjestu“ i „Božićne jaslice“. Hani Boban i Franu Matiću najviše se sviđa što su počeli plesti folklor, a zanimljive su im bile i starinske igre. (M. Klarić)



PRAVILI SMO I KOLAČ PRIJATELJSTVA

Biti kreativan glavni je moto kreativne radionice koju vodi učiteljica Zrinka Čevapović i u koju su uključeni učenici drugih razreda. Osim što izrađuju različite ukrasne i uporabne predmete koji često služe za prodaju u humanitarne svrhe, oni su radili i kolač prijateljstva. Napravili su pravi pravcati kolač kojeg su na kraju podijelili drugim učenicima i pojedli. Upravo je pravljenje kolača ono što je najviše oduševilo učenicu Tenu Korov. –Učiteljica nam kaže koje sastojke treba donijeti u školu. Svatko donese nešto i onda pravimo kolač. Stavimo ga peći, a kada se ispeče, onda ga podijelimo prijateljima i jedemo. Zadnji put smo pravili neki kolač s grožđicama. Bio je jako fin – otkrila je Tena. Niki Miličević se najviše sviđala izrada božićnih kuglica od kokica. (M. Rajić)



RIJEČI, RIJEČI I RIJEČI

Oni se bave riječima, oni su članovi naše literarne družine koju vodi učiteljica Josipa Petriška. – Čitanje je jako važno. U današnjem vremenu računala i mobitela, čitanje je potisnuto u drugi plan te je nužno učenicima što više poticati na čitanje. Čitanjem razvijamo maštu, obogaćujemo rječnik, sigurnije i spretnije komuniciramo. Isto se tako razvija i jača želja za literarnim izražavanjem, tj. pisanjem pjesama i priča, gdje se učenici kreativno izražavaju. Razvijanjem i poticanjem mašte dolazimo do kreativnijih rješenja u nastavi, koja će učenicima koristiti u učenju – kazala je učiteljica Josipa. Prije nego što se počnu pisati sastavci, učiteljica napiše neke riječi na temu sastavka. Ponekad čitamo priče, pjesme ili basne o kojima onda razgovaramo. (L. Marjanović)

POČELI SMO S UČENJEM NJEMAČKOG JEZIKA

Od prosinca prošle godine u našoj školi učenicima je ponuđena mogućnost besplatnog učenja njemačkog jezika i to zahvaljujući nastavnici Željki Škrljec. Naime, ona je školi ponudila volontersko poučavanje njemačkog jezika kojeg po slobodnom izboru pohađaju učenici trećih razreda. Inače, njemački jezik se govori u Njemačkoj, Austriji i dijelu Švicarske. –Smatram da je za učenike vrlo važno da nauče još jedan jezik s obzirom da se otvaramo Europi. S druge strane u našem jeziku ima dosta germanizma jer smo nekad bili dio Austro-Ugarske monarhije pa se učenje njemačkog jezika nametnulo kao normalan slijed – kazala je nastavnica Željka. Mateja Raljević, jedna od polaznica satova njemačkog, kazala je da želi naučiti taj jezik jer ima tetku u Njemačkoj, a Bruno Pavičić ima susjede koji žive u Njemačkoj pa bi s njima želio pričati na njemačkom. (M. Klarić)

MARLJIVE DJEČJE RUKU



Svi učenici 1. b razreda koje uči učiteljica Martina Čerti, polaze likovnu radionicu koju su nazvali Dječje ruke. –Kroz ovu izvannastavnu aktivnost želimo djecu što više kreativno usmjeravati, ali da to bude integrirano kroz nastavu, blagdane, godišnja doba. Tako smo, među ostalim, osmišljavali naslovnice za Grimmove bajke, radili smo različite božićne ukrase za prodaju – objasnila je učiteljica Martina Čerti. Učenici Moniki Tomac bilo je najljepše kada su izrađivali čestitke. Klara Bogadi detaljno je objasnila način izrade božićnih čestitki te šiba sv. Nikole. Karla Kujundžija rekla nam je da jako voli crtati pa joj se sviđa polaziti likovnu radionicu. (L. Morvaj)

JOJ ŠTO VOLIMO GLUMITI

Dramsku družinu naše škole, koju pohađaju učenici drugih i trećih razreda, prvo je vodila učiteljica Anita Rašić, a njenim odlaskom na porodiljski dopust, naslijedila ju je učiteljica Ivana Čuljak. –Većinom vježbano igrokaze za neke naše priredbe. Kada to ne radimo, onda imamo neke vježbice mimike i gesta. U prvom polugodištu pripremili smo igrokaze za blagdane sv. Terezije Avilske, sv. Nikole i za predbožićnu priredbu – kazala je učiteljica Ivana.

Helena Kesic iz 3.a razreda voli glumiti, posebno u nekim zabavnim i smiješnim igrokazima. Rafaela Jakobović iz 3.b uživa kada se može preobraziti u igrokazima u uloge zanimljivih likova. –Željela bih biti glumica. Do sada mi se najviše svidio lik učiteljice koji sam glumila u drugom razredu. I kod kuće često sa sestrom i prijateljicom nešto glumim – kazala je Rafaela. (D. M. M.)



LUTKARSKE PRIČE PRVAŠIĆA

Učiteljica Lucija Lucić uključila je svoje prvašiće u zanimljivu izvannastavnu aktivnost – lutkarsku družinu. Osim što lutke koriste za predstavu, upotrebljavaju ih i tijekom nastave, najčešće u matematici. Lutke Tupka i Srećka objašnjavaju djeci zbrajanje i oduzimanje na zabavan i jednostavan način. Djeca su izradila većinu lutaka za predstave zajedno sa svojom učiteljicom, a neki su i kod kuće radili uz pomoć roditelja. Izrađivali su scenske lutke, lutke na štapu i na rukama. Do sada su pripremili dvije lutkarske predstave: U noći sv. Nikole i Mala snježna priča. S njima su nastupili na predstavi za Sv. Nikolu i na božićnoj priredbi. Publika je bila oduševljena njihovim predstavama. Učenici Dominik Marcelja i Edita Sertić rekli su nam da su sretni što su članovi lutkarske družine, a posebno ih veseli što su naučili upravljati lutkama jer je to najteži dio lutkarske predstave.

–Scenska lutka u rukama učenika pokreće njihov cjelokupni angažman i stvaralaštvo. Na svakome satu učenici saznaju nešto novo o pokretanju lutke, gdje su lutke nastale, kako se izrađuju, kako se uređuje pozornica te kako nastaje lutkarski igrokaz.

Učenici napravljennoj lutki udahnuju život pokretom ruke, prstiju ili štapića, dajući joj svoju osobnost- rekla je učiteljica Lucija Lucić. (L. Zeleznika)



ĐURĐICA LUCIĆ POSJETILA JE NAŠE PRIJATELJE U BENINU

PIŠE: LUCIJA MORVAJ

Predstavnici učenika naše škole u nazočnosti ravnatelja Ivica Žuljevića, 7. studenog, predali su prigodne darove, uglavnom školski pribor i slatkiše, Đurđici Lucić koja je poslije toga otputovala u Benin, jednu od najsiromašnijih afričkih zemalja. Đurđica Lucić je iz Zagrada i sestra je naše učiteljice Lucije. U Benin je otišla kao volonterka pomagati redovnicama iz družbe Marijine sestre od čudotvorne medaljice, koje u toj zemlji vode nekoliko sirotišta, škola i zdravstvenih ustanova.

Ravnatelj Ivica Žuljević kazao je kako ga raduje što sestra naše učiteljice ide pomagati djeci kojoj pomažu i naši učenici. –Drago nam je što ćemo i na ovaj način pomoći im i što se duhovno, preko jedne nama poznate osobe, ali i molitvama, povezujemo s djecom u dalekoj afričkoj državi. Sve ovo ima i odgojnu ulogu, odnosno na ovaj način želimo našu djecu poučiti da bez obzira koliko se nekada činilo da nam je teško, da ima onih kojima je još puno teže i kojima je potrebna naša pomoć – poručio je ravnatelj Žuljević.

Učiteljica Martina Čerti ovom prigodom je Đurđici uručila paket lijekova za potrebne u Beninu.

Nakon povratka iz Benina Đurđica je 1. veljače posjetila našu školu i svima učenicima i djelatnicima škole uz projekciju fotografija iznijela svoja iskustva.

Ona je ispričala kako su se djeca strašno obradovala njezinoj posjeti, posebno slatkišima i školskom priboru koji je donijela. Jedan jedini bombon za njih je velika radost. Osobno se susrela s dvoje djece koje školuju naši učenici iz drugih razreda. Tamošnja djeca u školu idu samo s jednom bilježnicom, olovkom i jednom knjigom, a u školi pišu kredom na malu pločicu koju stalno brišu i to rukom. U



nekim se mjestima nastava održava pod palminim drvetom, a ponegdje je razred u obliku neke nadstrešnice, dok neki imaju razrede čiji su zidovi od blata. U razredu nema ništa osim ploče i klupa. Tamo djeca u školu kreću već s tri ili četiri godine.

RAZVESELILI SMO OBITELJ BENAŠIĆ



Zadnjega dana škole u prvom polugodištu, 23. prosinca, predstavnici učenika naše škole, učiteljica Martina Čerti, vjeroučiteljica Jasna Krstanović i ravnatelj Ivica Žuljević posjetili su požešku peteročlanu obitelj Benašić čiji sin Matej pohađa prvi razred naše škole. Uručili su im prigodne darove, školski pribor i slatkiše te novac. – Ovo je znak pažnje svih učenika naše škole i učiteljica. Naša škola nastoji gajiti osjetljivost za potrebite, posebno za bližnje i one koji pohađaju našu školu. Kroz došašće djeca su s učiteljicama izrađivali različite božićne ukrase i čestitke koje su potom prodavali. Na ovaj način želimo našu djecu i njihove roditelje potaknuti na ljubav, dobrotu i zajedništvo. Od tako prikupljenog novca uvijek nastojimo nekoga pomoći, ovog puta odlučili smo vama iskazati svoju ljubav – kazao je ravnatelj Žuljević uručujući obitelji Benašić dar škole.

Otac obitelji zahvalio je ravnatelju, učiteljicama i svim učenicima škole što su ih uoči Božića razveselili svojim posjetom i darovima. (D. M.M.)

PRVA PRIJATELJSKA NOGOMETNA UTAKMICA

U požeškoj sportskoj dvorani Grabrik zadnjeg siječanjskog dana odigrana je prva prijateljska nogometna utakmica učenika prvih razreda naše škole i Osnovne škole Antuna Kanižlića. Odigravanje ove utakmice rezultat je dobre suradnje ovih dviju škola, učiteljica, profesora tjelesne i zdravstvene kulture te Požeškog športskog saveza koji je ustupio termin u dvorani Grabrik. Igru na terenu zdušno je navijački pratilo osamdesetak prvaka zajedno sa svojim učiteljicama i ravnateljem škole Ivicom Žuljevićem. Iako rezultat u ovoj utakmici nije bio najvažniji, ipak neka ostane zabilježeno da su naši mali nogometaši Ante Jakovljević, Dominik Marcelja, Bruno Raguž, Edi Šimić, Filip Zelenika, Kristijan Kopilaš i Stjepan Filipović predvođeni prof. Mariom Ragužem pobijedili rezultatom 10:0. Uzevši u obzir da većina igrača godinu i više trenira u NK Požega, očekivano je da se ta činjenica odrazila na rezultat.



- Cilj je organizirati što veći broj ovakvih utakmica te tako talentiranu djecu što prije uključiti u proces škole nogometa - rekao je prof. Raguž. (D.M.M. i L.M.)

SUSRET S MARKOM KOPLJAROM, NAJBOLJIM RUKOMETAŠEM



Članovi novinarske družine naše škole Leonarda Zelenika, Luka Marjanović i Dora Marija Marić susreli su se 31. siječnja s Markom Kopljarom, Požežaninom u dresu hrvatske rukometne reprezentacije, osvajačem brončane medalje na nedavno završenom Europskom rukometnom prvenstvu. On je ujedno bio i jedini član naše reprezentacije koji je ušao u idealnu momčad prvenstva. Za vrijeme kratkog posjeta rodnom gradu primio ga je župan Marijan Aladrović i gradonačelnik Zdravko Ronko. Na prijemu su novinari Marku postavljali različita pitanja. Tako smo čuli da je Marku najveća želja otići na Olimpijske igre koje će se ovog ljeta održati u Londonu. - Moja je najveća želja sudjelovanje na Olimpijskim igrama. Mislim da je svakom sportašu to daleko iznad svega ostaloga. Još kada bi tamo uzeli medalju, ma to bio kraj svijeta – poručio je Marko. Shvatili smo da je Marko skroman sportaš jer je stalno isticao da je za njegov uspjeh zaslužna cijela ekipa i suigrači. Svima nam je dao autograme, a jedan veliki napisao je i za našu školu. (D.M.M. i L.M.)



Milenijska fotografija u čast HOD-a

U povodu Hrvatskog olimpijskog dana (HOD) i 20. obljetnice osnutka HOO učenici Katoličke osnovne škole i Katoličke klasične gimnazije koji nastavu pohađaju u istoj zgradi posložili su se 9. rujna u školskom dvorištu u obliku slova HOD. Mario Raguž, prof. tjelesne i zdravstvene kulture objasnio je tom prigodom učenicima važnost bavljenja sportom za zdravlje, njegovo očuvanje i poboljšanje. - Ovim danom želimo potaknuti sve da se bave sportom, rekreativno ili profesionalno. Sport je osobito važan za srednjoškolsku dob kao prevencija raznim ovisnostima, od alkohola, cigareta do droge – upozorio je prof. Raguž koji je objasnio da su svi obukli bijele majice kao simbol mira, prijateljstva i fair playa. (D. M. M.)

PITALICE

To je plod crvene ili zelene boje. Može biti malen ili velik, kiseo ili sladak. Vole ga crvi, konji, zečevi... Od njega se prave sokovi, kompoti, džemovi. Jako je zdrav i pun vitamina. (P. Tomšić)

Moj najdraži jesenski plod ima kućicu koja nije ravna ni glatka, već ispućana i okrugla. Smeđe je boje. Što je to? (D. M. Marić)

Ima puno malenih bobica. Od njega se prave sokovi i vino. Može biti zelene, crvene, žute i plave boje. Jako je ukusno. (F. Romić)

Narančaste je boje, raste u zemlji, voli kad joj čovjek pruži ruku i od nje napravi juhu. Mršava je i glatka. Volim kad je u vrtu zrela, a najfinija je u loncu vrela. (L. Parac)

Crvene je boje i jako zdrav. Okrugao je. Od njega se može dobiti sok. Raste na drvetu i ukusan je. (F. Pojer)

Matematičke mozgalice

Pokušaj dobiti broj 34 kao rezultat brojeva 1, 2, 6 i 7.

Pokušaj dobiti broj 33 kao rezultat brojeva 1, 2, 6 i 7.

Logička mozgalica

KUPAĆI KOSTIMI

Tri najbolje prijateljice Ana, Hana i Dora otišle su kupiti nove kupaće kostime za prestojeću ljetnu sezonu. Kako su sve tri izbirljive, dugo su tražile i isprobavale razne modele, da bi na kraju svaka od njih kupila kupaći kostim u svojoj najdražoj boji. Možeš li odrediti koja od njih voli koju boju i kojim su redom obavile kupovinu?

1. Ni Hana niti Ana nisu kupile rozi kupaći kostim.
2. Ona koja je prva završila kupovinu voli žutu boju.
3. Hana nije bila druga.
4. Bijelu boju voli ona koja je kupovinu obavila posljednja, a to nije Ana.



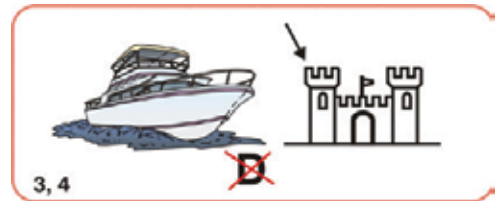
REBUSI



Rješenje _____



Rješenje _____



Rješenje _____

Optička iluzija

Koja je linija duža, gornja ili donja?

Ako ne znaš odgovor upotrijebi zrcalo kako bi pročitao odgovor.



Upravo suprotno: gornja linija izgleda duže od donje, zapravo su obje linije jednake dužine, ali zbog drugačije orije-



PRIREDILA: LEONARDA ZELENKA

PSI SU MEĐU NAJČEŠĆIM KUĆNIM LJUBIMCIMA

ČAK 40 POSTO UČENIKA IMA PSA

Često čujemo da je pas najbolji čovjekov prijatelj, a u to su se uvjerali i brojni učenici naše škole. Prema anketi koju je sastavila i provela pedagogica škole Draženka Rotim, čak 40 posto naših učenika ima psa, neki i više od jednoga. – Njih 35 ima po jednog psa. Najviše učenika ima mješanca, njih 11, a zatim po popularnosti slijedi zlatni retriver kojega ima 9 učenika. Tri učenika ima koker španijela, dvoje ima pinča, njemačkog ovčara, zlatnog labradora i zlatnog terijera. Naši učenici još imaju neke pasmine kao što je jazavčar, šarplaninac, tornjak, različitih terijera, lovački pas, epanjel breton, poenter, maltezer i drugi – kazala je pedagogica Draženka.

Kroz anketu smo saznali da našim učenicima u brizi za pse najviše pomažu očevi, zatim majke i djedovi, pa onda oba roditelja, braća, sestre, bake, ostala djeca. Samo je troje učenika izjavilo da se oni najviše brinu oko psa.

– Bavljenje psom kod djece može ojačati njihov osjećaj odgovornosti kao i pomoći u stjecanju i učvršćivanju radnih navika te ih u svakom slučaju učiniti još boljim ljudima – poručila je naša pedagogica.

Tena Korov, učenica drugog razreda, ima dva psa, jedan epanjel breton i zove se Ava, a drugi je poenter i ime mu je Astra. –O njima se najviše brine tata. Astra se jako voli igrati i maziti dok je Ava mirnija jer je stara. Ima 14 psećih godina. Astra, kada joj bacim lopticu, trči za njom, a kada je donese, onda stane na zadnje noge i daje mi je – objasnila je Tena koja se jako voli igrati sa svojim psima, a ponekad ih, kaže, malo i gnjavi.



HRVOJE KOROV, DR. VET. MEDICINE Društvene životinje

Ljudi su prije puno godina počeli pripitomljivati divlje pse i uzgajati ih u svojim domaćinstvima. Divlji psi danas žive samo u Australiji i zovu ih Dingo.

Pas je društvena životinja i uživa u društvu ostalih pasa i čovjeka. Čovjek je u posljednjih 200-tinjak godina uzgojio više od 300 različitih pasmina pasa koje se međusobno razlikuju po veličini, boji dlake, različitoj naravi i sklonostima. Križanci ili mješanci potomci su pasa različitih pasmina. Hrvatski ovčar, posavski gonič, istarski gonič, dalmatiner i tornjak priznate su, u svijetu, hrvatske pasmine pasa.

Čovjek danas pse koristi za različite namjene: za čuvanje imovine, lov, traženje nestalih osoba, spašavanje osoba iz ruševina, vođenja slijepih osoba, traženja eksploziva ili droge ili kao kućne ljubimce.



Mia Čorluka iz trećeg razreda ima mješanca Rikija. Zajedno s tatom šeta ga tri puta na dan, puno se s njime igra, posebno s loptom.



Psi spadaju u skupinu mesojeda, no u današnje vrijeme pse najčešće hranimo gotovom hranom za pse. Da bi pas pokazao sve svoje dobre osobine, uz hranu i vodu neophodno je još nekoliko uvjeta, a to su smještaj, kretanje i briga o zdravlju. Ako žive s ljudima u stanu, mora im se osigurati ležaj u mirnom dijelu stana, a ako obitelj živi u kući, pseća kućica bit će psu dobar zaklon. Držanje na lancu nije primjeren način života niti za jedno biće. Svakodnevne šetnje predstavljat će obostrano zadovoljstvo.

Ako razmišljate o nabavci, najbolja je dob psa između 3 i 4 mjeseca jer je već samostalan i lako će se prilagoditi životu u novom okruženju. Provjerite je li cijepljen, slobodan od parazita i uz malo strpljenja te puno ljubavi uživajte u društvu „najboljeg čovjekovog prijatelja“.

ZAŠTO MARINA NE PIŠE ZADAĆE?

PIŠE I CRTA: LEA PARAC

Školska učionica. Marina sjedi u klupi s Markom. Joj, zaboravila sam zadaću. Opet ću dobiti minus. Da učiteljci kažem pravim razlog ne bi mi vjerovala.



Marina, ovo ti je već drugi minus iz zadaće. Još jedan i dobit ćeš jedinicu. Nemoj ubuduće zaboravljati pisati zadaću.



Ne smijem dobiti jedinicu. Samo da ovaj zadatak prepisem, to će mi biti dovoljno.



Marina, prepisuješ od Marka! Ti znaš da se to ne smije raditi. Morat ću ti dati jedinicu.



Marina, reci mami da dođe u školu. U zadnje vrijeme niti učiš, niti pišeš zadaće.



Učiteljice, moja mama nije kod kuće, u bolnici je. Jako je bolesna.



Zašto mi to prije nisi rekla?

Tata radi, a kako nema mame ja moram spremati kuću i čuvati brata.



Sada znam zašto ne pišeš zadaće i zašto nisi naučila gradivo. Ostat ću s tobom poslije škole da ti pomognem dok ti mama ne ozdravi.

Učiteljice, baš vam hvala.

